

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/25/2012
Identifikačné číslo spisu:	1005203937
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2012
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1005203937.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1.) O.. F. Z., bytom Ul. sv. Y, D., 2.) L.. Z. O., bytom R., N., zast. JUDr. Alenou Bábikovou, advokátkou, so sídlom Michalská 2, Bratislava, 3.) L.. M. N., 4.) V. N., obaja bytom Ul. sv. Y, D., 5.) L.. G. A., 6.) L. A., obaja bytom Ul. sv. Y, D., 7.) L.. S.L., bytom Ul. sv. Y, D., 8.) O.. M.L., G., Z., proti odporkyni: Obec Nová Dedinka, Mierová 11, Nová Dedinka, zast. JUDr. Ľudovítom Mrázom, advokátom so sídlom Kalinčiakova 21, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. 617/2005 zo dňa 28. júna 2005, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp 233/2005 - 43 zo dňa 7. decembra 2010, v znení opravného uznesenia č. k. 3Sp 233/2005 - 118 zo dňa 11. mája 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

I.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp 233/2005 - 43 zo dňa 7. decembra 2010, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

II.

Konanie o vydanie predbežného opatrenia z a s t a v u j e .

III.

Návrhy navrhovateľov v 3., 4., 5., 6. a 7. rade na náhradu škody v y l u č u j e na samostatné konanie a vec p o s t u p u j e vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Pezinok.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením s poukazom na § 250o zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O.s.p.“) zastavil konanie o opravných prostriedkoch, ktorými sa navrhovatelia domáhali preskúmania rozhodnutia odporkyne č. 617/2005 zo dňa 28. júna 2005, keďže v priebehu súdneho konania odporkyňa vydala rozhodnutie č. 470/2009 zo dňa 4. mája 2009 v spojení s oznámením o oprave chyby v písaní č.

518/2009 zo dňa 5. mája 2009, ktorým zrušila preskúmané rozhodnutie, a teda neboli splnené podmienky jeho preskúmania. Rozhodnutie, ktoré bolo zrušené a stalo sa neúčinným, nemôže predstavovať zásah do prípadných práv navrhovateľov a títo nemôžu byť neexistujúcim rozhodnutím správneho orgánu ukrátení na svojich právach, tak ako to predpokladá čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.

O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže konanie bolo zastavené.

Proti predmetnému uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia v 3., 4., 5., 6., 7. rade.

Navrhovatelia v 5., 6. a 7. rade uviedli, že pôvodné rozhodnutie mohla odporkyňa zrušiť, iba ak by sa sporné strany dohodli, autoremedúrou. K žiadnej dohode však nedošlo a v tom prípade mal rozhodnúť nadriadený orgán, čiže súd. Súd podstatu sporu neriešil, považoval vec za vybavenú tým, že odporkyňa pôvodné rozhodnutie č. 617/2005 zrušila novým rozhodnutím č. 470/2009. Súd nebral do úvahy odvolanie navrhovateľov proti rozhodnutiu č. 470/2009 zo dňa 14. mája 2009. Navrhovatelia ďalej uvádzali skutkové okolnosti predchádzajúce vydaniu rozhodnutia č. 617/2005 a okolnosti svedčiacie jeho nezákonnosti.

Navrhovatelia poukázali, že odporkyňa písomným oznámením zo dňa 30. októbra 2008 rozhodla, že nimi používaný výjazd z vlastných pozemkov na Hlavnú ulicu je neoprávnený a z hľadiska bezpečnosti cestnej premávky a jej účastníkov nebezpečný a osadila na teleso cesty III. triedy betónové zátarasy, pričom tento postup považovali navrhovatelia za ďalší nezákonný zásah do ich práv a nátlak na vlastníkov pozemkov pod cestou smerujúci k ich odovzdaniu odporkyni, aby mohla beztrešne zlegalizovať všetky doterajšie pochybenia a nezákonnosti.

Navrhovatelia nesúhlasili s konštatovaním krajského súdu, že rozhodnutie odporkyne, ktoré bolo zrušené nemôže predstavovať zásah do ich práv. Práva navrhovateľov na plnohodnotné užívanie svojich nehnuteľností sú hrubým a nezákonným spôsobom obmedzované. V súvislosti s dlhotrvajúcou snahou o nezákonné zasahovanie do vlastníckeho práva navrhovateľa uplatnili náhradu priamej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá súvisí s uzatvorením vstupu na vlastné pozemky z Hlavnej ulice betónovými zátarasami odo dňa 3. novembra 2008 s menšími obmedzeniami až do súčasnosti.

V záverečnom návrhu žiadali navrhovatelia, aby odvolací súd

- zrušil rozhodnutie č. 617/2005 zo dňa 28. júna 2005 ako nezákonné,
- preskúmal zákonnosť konaní odporkyne v zmysle skutočností uvedených v odvolaní a na základe zistení zaviazal odporkyňu k odstráneniu nezákonnosti, vrátane náhrad spôsobených škôd a rozhodnutie č. 470/2009 zo dňa 4. mája 2009 zrušil ako nenáležité
- vydal predbežné opatrenie, ktorým by bolo uložené odporkyni ako aj navrhovateľovi v 1. rade okamžite odstrániť betónové prekážky brániace v prejazde cez vlastné pozemky navrhovateľov
- potvrdil právoplatnosť územného rozhodnutia Okresného úradu v Senci zo dňa 29. januára 1998 č. Žp-Výst. 2784/97 - Se, ktorým stavebný úrad určil navrhovateľom prístup k ich pozemkom po ukľudnenej komunikácii s napojením na hlavnú cestu č. III/5037 (Hlavná ulica)
- uložil odporkyni vyplatiť navrhovateľom v 5. a 6. rade nemajetkovú ujmu vo výške 15 000 € a priamu škodu predbežne vo výške 823,30 €; navrhovateľovi v 7. rade vyplatiť nemajetkovú ujmu a priamu škodu, ktorá bude vyčíslená ku dňu skončenia opodstatneného nároku.

Navrhovatelia v 3. a 4. rade v podanom odvolaní uviedli, že krajský súd nerešpektoval § 7 O.s.p., podľa ktorého mal posúdiť zákonnosť a rozhodnúť o zrušení rozhodnutia odporkyne č. 617/2005 ako nezákonného, čo však neučinil. Správny orgán síce vydal rozhodnutie č. 470/2009, ktorým mal navrhovateľom vyhovieť, ale pri jeho vydávaní nebol rešpektovaný Správny poriadok. Odporkyňa totiž ešte pred vydaním tohto rozhodnutia vjazd a výjazd na Hlavnú ulicu svojvoľne zatarasila umiestnením betónových dielcov. Navrhovatelia sa domáhali, aby súd dôsledne preskúmal zákonnosť predchádzajúceho postupu odporkyne v súvislosti s výkonom štátneho stavebného dozoru, vyrubovaním miestnych daní ako aj umiestnením predmetných betónových dielcov na základe oznámenia č. 854/2008 zo dňa 30. októbra 2008 a na základe toho zaviazal odporkyňu k náhrade spôsobených škôd. Taktiež žiadali, aby súd zrušil rozhodnutie č. 470/2009 zo dňa 4. mája 2009 ako nenáležité. Navrhovatelia sa domáhali, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým by zakázal odporkyni brániť navrhovateľom vo výjazde na Hlavnú ulicu, cestu III/5037 z ich nehnuteľností.

Navrhovatelia nesúhlasili s konštatovaním krajského súdu, že rozhodnutím č. 470/2009 zo dňa 4. mája

2009 odporkyňa navrhovateľom celkom vyhovelá. Uvedené rozhodnutie bolo, tak ako je to uvedené aj v odvolaní proti nemu, vydané v rozpore so zákonom, z hľadiska času špekulatívne a účelovo až pred konaním súdneho pojednávania a za kvalitatívne podstatne odlišných podmienok. Pokiaľ sa odporkyňa v rozhodnutí č. 470/2009 zo dňa 4. mája 2009 odvoláva na záväzné stanovisko Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Senci č. 2008/2194/10 zo dňa 9. decembra 2008, bolo jej povinnosťou pred vydaním rozhodnutia navrhovateľov s týmto stanoviskom oboznámiť. Znenie uvedeného stanoviska však navrhovateľom nebolo doručené a ani nemali možnosť sa k nemu vyjadriť. Navrhovatelia v ďalšom obsahu odvolania uvádzali taktiež skutkové okolnosti predchádzajúce vydaniu rozhodnutia č. 617/2005 svedčiace jeho nezákonnosti.

K podaným odvolaniam sa podaním zo dňa 17. marca 2011 vyjadrila odporkyňa tak, že napadnuté správne rozhodnutie bolo zrušené a navrhovateľom, ktorí sa jeho zrušenia domáhali, bolo v celom rozsahu vyhovené. Bol preto dôvodný postup súdu, keď konanie podľa § 250o O.s.p. zastavil. Súd nemohol preskúmať zrušené rozhodnutie, lebo z hľadiska právnej logiky neprichádza do úvahy zrušiť zrušené či potvrdiť zrušené, neexistujúce rozhodnutie. Odporkyňa tiež uviedla, že všetci navrhovatelia majú zabezpečený prechod z chodníka na Hlavnej ulici a prejazd motorovými vozidlami z Hlavnej ulice po Ulici 9. mája až k ich nehnuteľnostiam, teda nijako neobmedzila prístup a príjazd vozidlami k nehnuteľnostiam, ale podmienky pre nich i ďalších obyvateľov ulice vytvorila. Odporkyňa si zároveň uplatnila trovy odvolacieho konania vo výške 157,09 € pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaným odvolaniam nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250o O.s.p., ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúma, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 112 ods. 2 O.s.p., ak sa v návrhu na začatie konania uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd veci spojil, môže súd niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

Podľa § 104a ods. 2 O.s.p., ak je súd, na ktorý sa účastník obrátil, toho názoru, že nie je vecne príslušný, neodkladne postúpi vec príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom účastníkov.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p., na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

Podľa § 84 O.s.p., na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 85 ods. 2 O.s.p., všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v obvode ktorého má právnická osoba sídlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu podaných odvolaní dospel k záveru, že navrhovatelia, v súvislosti so zastavením konania, nesúhlasili s konštatovaním krajského súdu, že rozhodnutie odporkyne č. 617/2005 zo dňa 28. júna 2005 je neúčinné a nemôže predstavovať zásah do

ich práv. Zároveň sa, okrem iného, domáhali jeho zrušenia ako nezákonného. V súvislosti so zrušením napadnutého rozhodnutia však súdu neprináleží skúmať dôvody jeho zrušenia, keď sami účastníci sa takéhoto postupu domáhali, hoci na základe iných dôvodov ako uviedol správny orgán. Navrhovatelia sami teda požadovali, aby súd zrušil rozhodnutie, avšak takýto postup nebol možný.

Krajskému súdu, zistiac, že rozhodnutie č. 617/2005, o preskúmanie ktorého sa vedie predmetné konanie, bolo zrušené, a teda predmet konania odpadol, neostávalo iné ako konanie v súlade s § 250o O.s.p. zastaviť.

Pokiaľ navrhovatelia v 3. a 4. rade argumentovali tým, že ich návrhu nebolo v plnom rozsahu vyhovené, nakoľko sama odporkyňa ešte pred vydaním zrušujúceho rozhodnutia č. 470/2009 zatarasila umiestnením betónových dielcov, je potrebné poukázať, že predmetom tohto konania môže byť výlučne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 617/2005 postupom podľa 3. hlavy piatej časti O.s.p., správny súd nie je oprávnený v tomto konaní preskúmať inú činnosť odporkyne.

V súvislosti s tvrdenou nezákonnosťou rozhodnutia č. 470/2009 a požiadavkou na jeho zrušenie, najvyšší súd uvádza, že zákonnosť tohto rozhodnutia je, na základe opravných prostriedkov podaných navrhovateľmi v 3. a 5. rade, preskúmaná v inom súdnom konaní, sp. zn. 4S 115/2009, pričom toto konanie zatiaľ nebolo právoplatne skončené, teda rovnako nemožno sa týmito námietkami zaoberať v rámci tohto súdneho konania.

Navrhovatelia v 3., 4., 5., 6., 7. rade v ďalšom obsahu svojich odvolaní požadovali, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým by zakázal odporkyni brániť navrhovateľom vo výjazde na Hlavnú ulicu, cestu III/5037 z ich nehnuteľností.

Konanie súdu v správnom súdnictve má špecifickú právnu úpravu obsiahnutú práve v piatej časti O.s.p. s primeraným použitím ustanovení prvej, tretej a štvrtej časti O.s.p. - avšak len na otázky, ktoré v piatej časti O.s.p. upravené nie sú. Ide o vyjadrenie vzťahu špeciálnych ustanovení (piata časť) vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam O.s.p. (prvá, tretia a štvrtá časť). Subsidiárne sa preto pre konanie v správnom súdnictve použijú všeobecné ustanovenia O.s.p. (prvá časť), ustanovenia pre konanie na prvom stupni a pre opravné prostriedky (tretia a štvrtá časť). Inštitút predbežného opatrenia je systematicky zaradený do druhej časti O.s.p., ktorej ustanovenia pre správne súdnictvo nemožno aplikovať vôbec (§ 246c ods. 1 O.s.p.). Nemožno preto o jeho vydanie v správnom súdnictve žiadať. Ak aj príde k žiadosti o vydanie predbežného opatrenia, jediným možným spôsobom rozhodnutia súdu o takejto žiadosti je zastavenie konania pre nedostatok podmienky konania v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ navrhovatelia v 3., 4., 5., 6. a 7. rade v podaných odvolaniach uplatnili nároky na náhradu škody, najvyšší súd konštatuje, že v rámci správneho súdnictva nie je možné o takýchto návrhoch rozhodovať. Rozhodovanie o náhrade škody patrí do takzvaného všeobecného súdnictva, kde na prvom stupni je vecne príslušný rozhodovať okresný súd, ktorý je všeobecným súdom odporkyne v zmysle § 9 ods. 1 v spojení s § 84 O.s.p.

V zmysle § 2 ods. 7 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, územný obvod okresu Senec, v ktorom má odporkyňa sídlo, patrí do obvodu Okresného súdu Pezinok, ktorý je všeobecným súdom odporkyne a po právoplatnosti uznesenia mu bude vylúčená vec týkajúca sa uplatnených nárokov na náhradu škody postúpená.

Najvyšší súd postupujúc v súlade so zásadou hospodárnosti konania rozhodol jediným rozhodnutím, na základe vyššie uvedených dôvodov bolo tak, ako je to uvedené v jednotlivých výrokoch tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keď navrhovatelia v odvolacom konaní úspešní neboli a § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. priznanie náhrady trov konania inému účastníkovi než úspešnému navrhovateľovi neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.